

ludžo wele nawuknu.“ Na tute słowa spómni Luther
husto. Po tutej khoroszi dzjesche wón swojej starschej
wopytacž, džež jeho na dompucžu nedaloko wot Erfurta
pola cžerweneje hory cžežke newedro nadpadže, kiž tak bli-
sko pschi nim dyri, so jeho pohuschi. Tež swojeho psche-
czela Alexiusa shubi wón tedom nahlje. To wscho
dopomni jeho móžnje na smercž a šud, psched cžimž šo
hischczen wulžy jara bojesche.

II.

Luther bu mnich.

Husto štyšawschi, so mnichowske žiwjenje šwjatych
a dokonjanych ludži cžini, wobšankny Luther pschi šebi,
šo do klóschtera podacž a stupi 18. džeń Juliuša 1505
bes wedženja a wolje swojeho nana do Augustinskich
we Erfurcži. Jeho nan je, jako to shoni, jemu pecža
prajit: „Wobhoń šo, hacž twoje štroženje cžertowske
šjebanje byto neje, starschich mamy Božeho słowa dla
poštuchacž a nešmjemy nicžo bes jich wedženja a rady
šapocžecž. Lutherej bje tež, tak dotho hacž we klósch-
teri pschebywasche, wutrobnje žel, so bje psches to swo-
jeho lubeho nana tak wulžyschnje šrudžit. Wón bje
šyštej wutrobu mnich, mjeniwšchi, so b'dže psches klósch-
tyrške žiwjenje, cžim šwjedomniwšcho jo wedže, cžim ške-
rje šwjaty a šbóžny. Ščerpliwje šastara wón wscho,
šchtož jemu šasane bu, šamo redženje klóschtera, a šhodžesche
ša klóschtyr šmjedom po proščenju, natoži paš pschi tym
tež šóždu hodžinu, šotruž wušbótkowa, š modlitwi a
šwuknenju. Bes knihami tuteho klóschtyra namaka šo